

Διονύσιος

Ευδοκίμης

Νεομάρτιος

Μεσοκλήριος

Αποστολὴν παλ

Τὴν προέχον ἡ ἐκδοκία ἀνὰ ζάνη

τὴν Μάρτιον

Τὸν δὲ Διονύσιον καὶ τὴν Ευδοκίμην

ἡ γὰρ Ευδοκίμη ἔσθ' ἄνθρωπος
1939 φεβ. 24

Ὁ Ζάνης Διονύσιος ἀνέστη ἐνταῦθα τὰ
τοῦ θεαυτοῦ θεοφάνους τὸν συγγενή
δύοι καὶ ἄλλοι δύο τοῦ ἀνακτοῦ καὶ
ἐκείνους Μικροδρόμου Οὐρίου καὶ τὸν
δύο Ζάνη καὶ Περικλῆς αὐτὰ τὸν οὐδὲν ἔφε-
ρως ἐνδοκίμῃσιν ὅπως ἔπρεπε ὁρίσασθαι
ὅλα τὰ ζητήματα τὰ ἐκτελέσμενα μετὰ τὴν ἐπι-
σκὴν τοῦ οὐρίου καὶ τὰ διενεχθέντα καὶ ἀποτελέσθη-
σαν τοῦ ἐκτελέσαντος ὅσα καὶ τὸν οὐρίου
αὐτῶν καὶ ἀποτελέσθη καὶ ἀποτελέσθη καὶ
ἐκτελέσθη καὶ ἐκτελέσθη καὶ ἐκτελέσθη τὸν
ὅπως αὐτοῦ ἀποτελέσθη ὅλα τὰ ἔργα
ἐκτελέσθη καὶ διὰ τὸν οὐρίου Διονύσιον
τὰ ἀποτελέσθη αὐτὰ ὅλα τὰ ἔργα ὅτι
αὐτῶν οὐδὲν δευτέρου ἐν τῇ ἀνακτοῦ
τοῦ οὐρίου ἀνακτοῦ καὶ ἐκτελέσθη καὶ
αὐτῶν καὶ τὰ ἀποτελέσθη Διονύσιον ἀρχοῦ
τῇ ἀνακτοῦ τῇ οὐρίου τοῦ οὐρίου οὐ-
κονομίου τοῦ οὐρίου ἀπὸ τῇ ἀνακτοῦ τῇ
ἐκτελέσθη ἐν τῇ ἀνακτοῦ τῇ ἀνακτοῦ

Πρῶτος πρὸς τὸν οὐρίου τὸν οὐρίου τὸν οὐρίου

στον τόν τωρὲν εἶνε οἱ δύο ἀδελφοὶ ἐπισκοποὶ μετρετικοὶ μακάριος Ἀρχιεπίσκοπος Ἐπισκόπος καὶ Θεόδωρος ὁ χωροεπισκόπος κατὰ τὸ ἔτος 1571.

Οὗτοι ἐν τοῦ περιφανοῦς οἴκου τῶν μετρετικῶν καὶ κομνηνῶν παραχόμενοι τῶν εἰς τὴν ἑλευθερίαν μάχην ἀποτιθέμενων ἀνεκνήρυξαν γενεοὶ ἀρχηγοὶ τοῦ ἑσπερίου καὶ νημέρου, καὶ συνεκνήρυξαν περὶ ἑαυτοῦς ὡς τὰς ἐς χιλιάδας πειλῶν καὶ τρεῖς χιλιάδας ἰσχυρῶν, τὸ πλεῖστον μὲν ἐν μακρῶν τῶν ὑπολοίπων δὲ ἐν τῶν ἐντὶ παραρρυμένων Ἑλλήνων. Οἱ ἐπισκοποὶ οὗτοι ἐπὶ δύο ὁλοκλήρα ἔστη δι' ἰδίῶν χρημάτων συνετήρουν τὸ ἀγῶνα καὶ ἀπέμειναν ἀσθενέστερον τοῦ τουρκοῦ στρατοῦ. Εἰς μακρὰν δὲ συνεχῶν ἐπιβουλῶν πρὸς τὸν ἐν μετρετικῶν ἀρχόντων ἡττωμένων Χριστιανικῶν δυνάμεων

3
Δόν Ζουάν' εζητούν ὅπως πάσῃ

δυσία ἀποσταλῶσιν αἰὺν ὁσχευῆ-
σαι βοήθειαι διότι ἄλλως ἢ Ἐω-
ναστὰς ἠδὲν ἐμωεύσει.

Οὗτος ἠρμειν εἰς ὠρουηρύξεις
καὶ ἐνδαρυντίας ἐωιστοχάς, γέ-
λος δὲ ἐχματαχεῖψε τοὺς ἀτυχεῖς
ἀγωνιστάς ὁλοσχερῶς. Τότε οἱ δύο
φιλωἀρτίδες ἄνδρες βλήσαντες τὸ
ἀσυνόων τῆς συνεχέσεως τοῦ ἀχῶ-
νος ἐξανηθήσαντες δέ καὶ τοὺς πρὸς
τοῦτο ὁρούς μετέβησαν εἰς Νεα-
πόλιν ὅπου καὶ ἀπέθανον, ὁ μὲν
θεόδωρος τῇ 25ῃ μαρτίου 1582,
ὁ δὲ μακάριος τῇ 12 Σεπτεμβρίου
1585. Σώζεσθαι δὲ εἰς τὴν ἐν Νεα-
πόλει Ἑλληνικὴν ἐκκλησιαστικὴν
μετὶ τῶν δύο τοῦτων ἐωιστοχῶν
μέ το ἀνδρόνιον ἐωιστοχῶν.

« Μακάριος ἀρχιεπίσκοπος Ἐωιστο-
χῶν ἀπὸ Βυζαντίων Ἀντιοχειακῶν
ἐν τῇς περιφανείας τῆς Μετριο-
χῶν καὶ κομνηνῶν οἰκίας, καὶ θεο-
δωρος ἀνδρὲς δεδωότης Αἰῶνος
ἐκ τῶν καὶ ἐτέρων Πορφυρίων, ἐν
θράκῃ ἐν δὲ ἑαυτοῦ μαθητῶν, ἀμβρα-
κίας, μετριοχῶν Κόλῳ ἐν Θεσσαλονίκῃ.

κείνηται ἐνθάδε... νικητικοῖς ἰωάν-
 νου Ἀνδριανῶν ὁμοίαις ἐν ~~Ναυ~~ Ναυ-
 μάχῃ προεργάζεσθαι, ἐργαζομένων
 ἰδίων πολυχύων μὲν καὶ ὁλοκῶν ὁμοί-
 ας ὁμοίως ὡς τῶν μὲν ἐς χιλιάδων, ἰωάν-
 νων δὲ ἐπὶ χιλιάδων ὁλοκῶν κατὰ τοὺς
 ἡμεῶν διερῶν ἰδίων ἐπεμύρτησαν ἀνα-
 λωσάμεν, ὡς δὲ ἐλαττωμένης βοηθείας
 ἁπορροχόντες, δευτέρως ἰδίων ὡς
 ὡς ἑχρῶν δυνάμει, ~~καὶ~~ δευτέρως
 ἰωάννων βασιλείας εὐεργεσίαις ἀνα-
 δίντες ἐν μεσότητι, οὐκ ὀρέρον
 ταῖς ψυχαῖς, ἢ τὸ δὴν κατεώσθον.
 Θεόδωρος ἐς τὸ μαρτίου 1588.
 μακάριος δὲ τῇ Σεπτεμβρίου ἐτεῖ
 ὁμοίως 1585.
 Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον οἱ μακάριοι
 ἰωάννησι φθίνοντες ἀναπαύσαντες, ἀλλὰ
 συνεχίζοντες τὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν
 τούτων ὡς τὴν ἀρχηγίαν ἑτέρου
 κληρικοῦ ὁμοίως τοῦ Νικητοῦ
 Θεοδώρου τοῦ μουρῆθενος ὁ ὁμοί-
 ος κατὰ τὸ ἔχγραψον τὸ βραχὺ
 ἑμῖς τῶν μακαρίων ὡς τὸν
 Θεῶν Θεοῦ τῶν ἐν ἑσθλῶν ἡτοῦ
 Κουβεργαστοῦ εἰς ὅλην τὴν μα-
 κη εἰς ἐρομένη χωρίᾳ καὶ ἐξήτα

ἰωάννης ὁμοίως
 1588
 8/9/1588